

[Thorkil Kristensen.]

til deres endelige Standpunkter, før en Sag gaar til Behandling, hvad er saa Meningen med, at Grundloven kræver, at en Sag skal undergives tre Behandlinger i dette høje Ting?

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, om han ikke mener, at vi holder de Folk for Nar, der kommer i Deputation til et Rigsdagsudvalg, hvis man altid kan gaa ud fra, at dette Udvalgs Medlemmer paa Forhaand har fastlagt deres endelige Standpunkt? Jeg vilde nødt, at vort Rigsdagsliv skulde synke saa dybt, at man kan sige til Folk: I er velkomne til at komme i Deputation, men det er ganske overflødig, for naturligvis har alle Rigsdagens Medlemmer for længst fastlagt deres Standpunkt.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Minister brugte det Udtryk, at jeg havde argumenteret imod Forslagene fortrinsvis ud fra moralske Synspunkter. Det maa bero paa en Misforstaaelse hos den højtærede Minister.

Jeg har argumenteret imod dette Forslag først og fremmest ud fra økonomiske Synspunkter, dernæst ud fra idrætslige Synspunkter og endelig ud fra den Tankegang, at Udviklingen af en almindelig Spillelegalitet, knyttet til Tipstjenesten, som vi har set det i andre Lande, navnlig i England, fremkalder meget store Betæneligheder. Men jeg gentager, at jeg altsaa satte i Spidsen de økonomiske Synspunkter. Jeg har i mine Udtalelser i Formiddags vist, at dette Forslag drejer sig om en Form for Administration og Økonomi, som simpelt hen er vanvittig. Med den Motivering, at man skal tilvejebringe 3 Mill. Kr. til Idrætten, stiller man et Administrationsapparat paa Benene, der koster 5,5 Mill. Kr. I en Tid, hvor man vil Forenkling og Nedbringelse af Statens Administrationsudgifter, laver man en Spilleforanstaltning, der koster lige saa meget i Administration som de fire største Ministeriers Centralstyrelse. Jeg maa sige, jeg beklager paa det dybeste ud fra mine ellers venlige Følelser over for den højtærede Finansminister, at det netop er Finansministeren, der vil sætte sit Navn under en Transaktion af denne Art, og det vil ikke forøge Trygheden ved en Ministers økonomiske og administrative Vurdering, at han gaar ind for noget saadant.

I øvrigt tror jeg slet ikke, at den højtærede Minister skal se bort fra det Spørgsmaal, jeg ogsaa nævnte, nemlig de Følger, en statsorganiseret Spilleanstalt kan faa. Man skal ikke bagatellisere dette. Jeg kunde

have Lyst til at sige til Ministeren, at det synes jo, som om det gaar stærkt fremad fra Generation til Generation. Der er meget, meget langt mellem den højtærede Minister og Socialdemokratiets gamle Veteraner. Det er meget, meget længe siden, at Ove Rode i 1912 stillede sit Forslag om Forbud ogsaa mod Totalisatorspil, og at Sigvald Olsen fra Socialdemokratiet anbefalede at stemme derfor.

Men lad mig i denne Forbindelse for øvrigt sige, at jeg tror, at Tiden er inde til at se paa den gamle Totalisatorlov af 1895. Det er ganske givet, derom kan der ikke herske Tvivl, at Totalisatorspillet efterhaanden har faaet et Omfang herhjemme, der bringer Ulykker over mange Mennesker og mange Hjem. Men dertil kommer, at det er en fuldkommen Urimelighed, at Aabningen af Totalisatorspil og Givelse af Totalisatorkoncessioner og dermed Indkassering af Totalisatorafgifter, der i Øjeblikket paa Statsregnskabet omfatter 7 Mill. Kr., stadig sker administrativt, at der med andre Ord stadig i Kraft af Loven af 1895 i Virkeligheden er givet Finansministeren en administrativ Skattebevillingsret. Jeg skal tillade mig at vende tilbage til denne Sag i den kommende Rigsdagssamling.

Maa jeg dernæst sige til Ministeren, naar han omtaler De danske Gymnastikforeninger, at man virkelig ikke kan sige, at der er Tale om at gaa til en Opdeling af Statens Indtægter, saa man ved nøjagtigt, hvilke Penge der udbetales til den enkelte, naar man tager dem af Statskassen. Nej, det kan man ikke, og en saa vanvittig Tankegang kan jeg ikke tænke mig, at nogen er inde paa. Men det er ikke det, det drejer sig om her. Det, det drejer sig om, er, at man med økonomiske Midler vil tvinge De danske Gymnastikforeninger til at være Deltagere og Aktionærer i en Spillevirksomhed, som disse Foreninger mener undergraver den sunde Idræt. Det er Pointen.

Jeg takker for øvrigt den højtærede Minister, fordi han er rede til i sidste Øjeblik nærmere at overveje, paa hvilken Maade man kan undgaa noget saadant, som er meget utiltalende, og jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, fordi han gav Udtryk for, at han er villig til at overveje det endnu en Gang.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at naar det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at jeg i Folketingsudvalget skulde have gjort mig til Talsmand for det modsatte, netop at De danske Gymnastikforeninger